

Szócs Henriette

A hűség a kutyáknak való

Egy szexturista feljegyzései

Szócs Henriette

A hűség a kutyáknak való

Egy szexturista feljegyzései

ATHENAEUM

Copyright © Szócs Henriette, 2016

Minden jog fenntartva.

Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
1086 Budapest, Dankó u. 4–8.
Telefon: 1-235-5020
www.athenaeum.hu
www.facebook.com/athenaeumkiado
athenaeum@lira.hu

ISBN 978 963 293 591 1

Felelős kiadó: Szabó Tibor Benjámin
Felelős szerkesztő: Pintér Mihály
Szerkesztette: Csapody Kinga
Műszaki vezető: Drótos Szilvia
Borító: Földi Andrea
Nyomdai előkészítés: Tóth Viktor

Készült az Alföldi Nyomda Zrt.-ben, 2016-ban
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

1. fejezet

*Amelyből megtudjuk,
hogyan lesz Terézanyuból
szexturista*

Elhatároztam, hogy boldog leszek, mert az jót tesz az egészségemnek. Minden egy szép márciusi napon kezdődött, ami minden lett, csak gyönyörű nem. Majdnem harmadik férjem (továbbiakban: a *Hármas számú*) kétszeri lánykérés, az összes papír lefordíttatása, hitelesítése, pecsételése után döbbsent rá, a házasság egyáltalán nem neki való móka, és azon melegében ismét feleségül vette gyermekei anyját. Akivel tizenévesen csak a török szokásoknak engedelmességgel házasodott, mindig is undorodva medveszerű unokahúgától, de a nő iskolázatlansága és sárkány természete sem akadályozta meg abban, hogy öt gyereket gyártson neki. Utána jó terézanyuként még másfél hónapig sajnáltam sanyarú sorsa, beteg édesanyja, gyermekei nyűgje, ronda, házsártos neje meg a rengeteg kielégületlen, a napi robottól megfáradt idegenvezetőtől extrákat követelő hölgy miatt. Aztán, amikor a *Hármas szá-*

mú elnyafogta, mekkora erőfeszítésébe került, hogy a túlkoros szüzikétől megszerezze a szobakulcsát, és míg a leányzó az akció után az exem franciaágyában pihegett, ő a másik szoba ropogós lepedőjén tornázott egy harmincas családanyával, rádöbben-tem, itt mindenki megkapja, amire vágyik, kivéve engem.

A *Hármas számú* egy utazási iroda körútjain terelgette a magyar turistákat, kihasználva a Pesten megszerzett, kissé hibás nyelvtudását, mesélt a romokról meg még többet a jelenről, főként, hol érdemes bőrkabátot, szőnyeget meg aranyat vásárolni. Ezekben az üzletekben aztán tolmácsként is részt vett, jókora összeggel kiegészítve szerény idegenvezetői fizetését. Hamarosan, az internetes fórumoknak hála, híre ment, hogy az iroda hímnemű alkalmazottai mellett, hogy roppant sármosak, mindent, ismétlem, mindent megtesznek a kedves vendégek kedvéért. Az utaslista megtelt elhanyagolt, jól szituált úriasszonyokkal, akiknek a boldogságához csak egy török perzsa hiányzott, meg álmodozó lánykával, akik Hürremek szerettek volna lenni. *Szüzike* huszonhárom éves egyetemistaként Magyarországon nem tudott egyetlen pasit sem összeszedni, így első pillanattól félreértette a *Hármas számú* rajongásának okát, édesanyjával befizettette magát az összes fakultatív kirándulásra, és elnyerte a bónuszt, fél éjszakát az akkor még völe-

gényemmel. Míg Szüzike a fájdalmas élmény után a könny- és vércseppeket szárítgatta, *Hármas számú* teljesítette kötelességét a szobányi perzsaszőnyeget vásárló szépasszony felé is.

Te mindig képzelepsz, hányta szememre gyakran az *Egyes számúm* (első exférjem, imádott gyermekem apja). Főként olyankor, amikor nem hittem el, hogy magának vásárolt be a Mangóban százhuszezerért. Vagy kétségbe vontam, hogy a Pesthez legközelebb eső golfpálya Tatán van, és a tanfolyam hajnali kettőig tart. Nem tehetek róla, ilyen elvetemült agyam van, minden apró részletet eltárol, szükség esetén (vagy feleslegesen az éjszaka közepén beindulva) előkotor és összeilleszt.

Szóval kerek és hihető sztorit kell számomra kiagyalni, talán így is felfedezem a hazugságot, de értékelem a fordultatos történetet. „Édes hazugságokat mondj nekem, édes, kis hazugságokat”, éneklük régi kedvenc slágeremben, de véletlenül sem úgy, ahogy a *Hármas számú* tette: *Gyönyörű vagy! Nekem nem csak egy hétre kellesz, hanem egész életemre. Ha te nem gondolod komolyan ezt a kapcsolatot, el se kezdjük! Elváltam már rég.*

Novemberre biztosan meglesz a válóper, és márciusban nálad leszek. Nem kapok vízumot? Nem baj, megoldom. Szeretnék tőled egy kisbabát, mert veled együtt leszünk igazi család, összeköt bennünket meg

a gyerekeinket is. Elviszlek Rumi sírjához. Hozzád költözöm, biztosan találok ott munkát. Szívem, ne aggódj, lerendezem én azt a büdös kurvát!

Csak kétszer dugtam meg, de nem volt jó. Nem az esetem. Dehogy szeretem, téged szeretlek. Már befejeztem volna, de sírt a telefonban. Este szkájpólunk. Dehogy, nem Konyában feküdtem le veled, ott nem lehet aludni, nincs szálloda. Ezentúl a gyerekeimnek szeretnék élni, csak velük akarok foglalkozni.

Nem szeretlek se téged, se őt. Te akartál velem találkozni, nem? Majd öt nap múlva megbeszéljük, és remélem, helyrehozzuk a dolgokat. A reptéren várok rád hétfő este, biztosan ott leszek, édes, ugye te is eljössz?

Holnap hívlak, mert ma este meccs lesz. Ja igen, a BL-döntő kedden volt, nem hétfőn. Félek megkérdezni újból: hozzám jössz? Fordítsad le a papírokat az esküvőhöz!

Nem vehetek el, a házasság nem nekem való, meg ugye itt vannak a gyerekek, összeházasodom az anyjuddal megint, csak papíron.

Nem bírok lemondani rólad. Majd hívlak. Miről beszélsz? Dolgozom, nem alszom együtt veled, én egy olcsóbb szállodába megyek, nem kell nekem négy csillag. Szép napot, édes, szeretlek.

Megbeszéltük, hogy nem vagyunk együtt, mind-egyikünk azt csinál, amit akar. Nem számít, hogy néz

ki, csak nő legyen. Egyikkel sem olyan jó, mint veled, soha nem is lesz, de ott vannak, és kész. Ilyen vagyok, sajnálom, nem tudok megváltozni. Bármikor számíthatsz rám, nem vagyok szemét ember, segítek, ha kell.

Szeretem a hazugságokat, csak azt nem, amikor rájövök. Az élet egyszerű, de mi ragaszkodunk hozzá, hogy komplikálttá tegyük.

A többi szeretőm sohasem panaszkodott a képzelgésem miatt. A szexuális fantáziák – jó esetben – eszközei a sikeres nemi aktusnak. Akinek viszont szegényes a képzelete, az enyémet használja. Valószínűleg a külsőmért ismerkednek meg velem a férfiak, mert lehet, hogy nem vagyok tökéletes, de egyes részeim kimondottan jól néznek ki. Viszont az eszemért ragaszkodnak hozzám, mert velem sohasem unalmas, mindig kész vagyok játszani.

A *Kettes számúval* (második volt férj) házasetünk legjobb szexét, öt egymást követő, nonstop orgazmust úgy éltem át, hogy beleképzeltem magam a nálunk vendégségben levő pár hölgytagjának helyébe. Nem a férjemmel dugtam aznap délelőtt, hanem a lány szeretőjével a lépcsőházukban (azért nem a konyhapulton, mert már nem bírtunk felmászni a lépcsőn, ahogy magunkra zártuk a bejárati ajtót, meg kellett szabadulnunk az összes holminktól), miközben a férj megpróbált valahogy részese len-

ni a játéknak, simogatva bennünket, hozzánk dörgölődve, vagy farkát az éppen felszabaduló nyílásokba tuszkolva. És én voltam a lány, aki velük utazott a fővárosba, gyakorlatilag meztelenül, hogy bárhol, bármikor megkaphassák, felváltva, a kocsi hátsó ülésén, miközben az éppen aktuális sofőr a tükörből nézhette az eseményeket. Vagy az útszéli erdőben a fának támaszkodva szexeltünk, ráérősen, mint a Lady Chatterley szeretőjében. A *Kettes számú* sejtette, hogy az előző éjszaka, borozgatás közben hallott történetek izgattak fel ennyire, nem pedig ő, de ez egyszer nem szólt semmit, inkább profitált a gerjedelmemből. Annyira kiütöttem magam, hogy az esti születésnapi partin belesétáltam a barátnóm üveg konyhaajtójába. De tökéletesen megérte, még az orrom sem tört el.

Szűz a csillagjegyem, de most nem erről akarok mesélni. A lányoknál a szűzhártya megléte határozza meg a szüzességet. A hártya a hüvelybemenettől néhány centiméterre található. Vagy nem, mert van, akinek egyszerűen nincs.

Bizonyos kultúrkörökben, vallásos családoknál illik szűzen férjhez menni. Ismertem jó pár görög lányt a Műegyetemről, mindegyik buzgón járt templomba vasárnaponként, a görögkeleti katolikusba a Belgrád rakparton. Voltam ott egy esküvőn, kicsi, polgári lakásnyi tér, két pópa rázta rendületlenül a

füstölőt, három perc után rosszul lettem, émelygett a gyomrom, ki kellett mennem az udvarra. Kórházban is megcsik velem néha.

Amikor szembesült az igazsággal, már nem hátrálhatott meg, nem volt visszaút, de ez így egy csöppet sem volt ínyére. Nem szerette a mozdulatlanságot és az engedelmességet. Még egy virág is felsóhajt, ha ilyen durván nyúlnak hozzá, de a szüzek nem tiltakoznak. Még egy hullá is szerelemre lobbant volna, ha megölelik, de a szüzek meg sem moccannak. És még egy pohár is megrészegül, ha bort töltenek bele, de a szüzek nem részegeznek le. Unalmasnak és veszélyesnek tartotta őket. Unalmasak voltak, mert mind azt akarták, hogy tiszteljék őket, és folyton kérték magukat. És veszélyesek, mert páratlan adománynak hitték magukat, és mivel úgy gondolták, tartoznak nekik azok, akik elvették szüzességüket, elvárták, hogy áldozatukért kapjanak valamit cserébe. Ő jobban szerette az olyan nőket, akikkel tudott szeretkezni, mert tudatában voltak ragyogásuknak, tudták, hogyan nyújtsanak gyönyört, és hogyan fogadják el. Azokat a nőket szerette, akik a tükörben rámosolyogtak a tükörképükre, és csókot dobtak felé. Az olyan nőket szerette, akik odahajoltak hozzá, hogy megízlelhesse a mellbimbójukat, akik bukfenetet vetettek, és boldogan kacagtak.¹

A *Szüzike* anyja odaadta szobájuk kulcsát a Hármas számúnak, hogy legyen hol megszabadítania huszonéves magzatát a már igencsak kellemetlen terhétől, a pár centis fránya lebernyegtől. Mert Magyarországon ez egy bizonyos kor után már inkább ciki, mintsem erény. Ellenben a görög lányok eljönnek kétezervalahány kilométerre tanulni, öt év Pesten, a műszaki egyetemen, aztán még három otthon, Athénban, mert a gyakori földrengések miatt a sima magyar építőmérnöki diploma nem elég, muszáj a görögországi kiegészítő fakultás. Nincs itt velük a tánti meg az egész família, hogy kísérgessék, lesegessék őket. Persze nem bírják ki szex nélkül, amíg harmincévesen, lediplomázva, vénlányként valaki elveszi őket feleségül. Aztán, mielőtt végleg hazautaznának valamelyik kis görög szigetre, elmennek egy nőgyógyászhoz, aki visszavarrja a szűzhártyájukat. A budai szülészorvos ebből gazdagodott meg, azt mesélik. Elképzelem, ahogyan stoppolgat, mint nagyanyám régen a zoknikat, párhuzamos, dupla szálak jobbról balra, majd merőlegesen a fonalat átbújtatja a vízszintesek alatt-fölött, hogy sokáig tartson.

Négy feleséget engedélyez az iszlám. A saría, a muszlim jogrend azonban nyomatékosan csak egy asszonyt ajánl annak, aki attól tart, hogy többel nem tud igazságosan és egyenlően bánni. Világosan leszögezi, hogy: az asszonyok fölött állnak a férfiak.

Isten kedvez nekik, mert ők költik az asszonyra javaikat. A jóra való asszony jóra lát, szót fogad, óvja, mi rejtve van, mert Allah így is vigyáz. De ha macacs, a természete vad, félsz tőle, s már minden kötélt szakad, akkor ne hálj vele, és lásd el a baját.

A lánc nem téphető szét, de némi erőfeszítéssel el lehet vágni. *Igaz szerelem az, amit egy harmadik személy képtelen szétszakítani.* Imádom az ilyen tutimegmondó könyvek-féle bölcseleteket. Olyanok, mint a Biblia, bárhogya lehet magyarázni. Kérdés csupán, vajon ki a harmadik? Vagy a második? És melyik az igaz szerelem?

Rájöttem, hogy a *Hármas számú* állandó üzeneteivel még két év múlva is hiteget majd, én marha pedig bepókhálósodva fogok várni rá. Meg kell szabadulnom tőle, hogy tovább ne rángathasson láthatatlan damilon, mint egy marionettfigurát. Ehhez mással kell takaríttatnom, ez az egyetlen módja, mert a megcsalást a *Hármas számú* macsó becsülete nem bocsátja meg. Háremet csak ő tarthat, érte rajongjanak a nők, fészkomentekben magasztalják jóképűségét és kedvességét, az sem baj, ha összevesznek rajta. Minél nagyobb a virtuális balhé, annál nagyobb macsónak érzi magát. Az éppen várólistás csajoknak nem lehet másik szeretőjük. Na jó, férjük igen, de az nem számít. Ha megjelenik egy potenciális szerető, rivális, a *Hármas számú* azonnal udvarló, lehozom a csillagokat üzemmód-

ba vált. Egészen addig, amíg biztosnak nem érzi a pozícióját. Ki akartam szállni ebből a megalázó helyzetből, úgy éreztem, nekem is jár egy kis boldogság. Vagy legalábbis jó és megfelelő mennyiségű szex. Regisztráltam hát a barátnőim által ajánlott netes társkeresőre.

Az oldal annyiban különbözik a többitől, hogy itt többnyire külföldi, tehető férfiak keresnek partnert üzleti vagy magánútjaikhoz. Nem igazán jönnek ki a magyar pasikkal, nem vonzanak, valami genetikai defektem lehet, az *Egyes számú* külföldi, a *Kettes számú* ugyan magyar, de külföldön nőtt fel, a *Hármas számú* török. Vonzalmaim ismeretében ez a felállás ideálisnak tűnt. Később újdonsült ismerőseim mesélték, hogy a lányok nyolcvan százaléka a kenyerét keresi az utazással, így nem csoda, hogy csupán kilenc nap szerencsétlenkedés után (mit keresel az oldalon, hova utaznál szívesen, mi a kedvenc színed, kedvelt pozíciód) kaptam egy konkrét ajánlatot. Négy nap, három éjszaka Rómában, tulajdonképpen csak két és fél nap, mert vasárnap délben érkeznek, és szerdán kora reggel visszajönnek. Természetesen mindent fizet, repülőjegyet, ötcillagos szállást és ezeröttszáz euró költőpénzt. Adjak választ két napon belül, mert ugyan nem szokása senkit sürgetni, de szerdáig meg kell rendelnie a jegyeket, lefoglalni a szállást. Ameny-

nyiben igent mondok, szeretne velem előtte egyszer szkájpolni. Már akkor éreztem, hogy a pénz miatt utálni fogom magam, így még jobb az egész, teljesebb a bosszú.

Később elmagyarázta, hogy a szép nők nem igazán vesznek komolyan egy ronda (sic), ráadásul egy meglehetősen szegény arab országból származó férfit, így a pénz felerősíti a kezdeti vonzalmat.

Eladom magam, mint a *Hármas számú* – nap mint nap. Úgy, mint ő, amikor az ékszerboltban próba közben ügyesen összefogja a vendég hosszú haját, szigorúan csak azért, nehogy beleakadjon a kapocsba, majd egy hirtelen, könnyű mozdulattal végigsimít a nyakán. A nő libabőrös lesz az érintéstől, a férjnek a fagyosra állított légkondival magyarázza. Amikor az unott családfő lerogy egy csésze almatea mellé a sarokba, a *Hármas számú* a következő láncot már egész közélről csatolja fel, szinte hozzádörgöli férfiaságát a vevő fenekéhez. Hiába, a pult mögötti helyet egy emberre méretezték. Aztán gondosan eligazítja a medált a láncon, közben a finom, vékony, manikűrözött ujjai véletlenül becsúsznak a hölgy dekoltázsába. A nő természetesen ragaszkodik a kellemes élményt jelentő ékszerhez, ami természetesen a legdrágább a felpróbáltak közül. Sebaj, lehet részletre is vásárolni. Még szerencse.

Gyors telefon gyerekem apjának, az *Egyes számú*-nak, vállalja-e a kiskorút hétvégére. Viszonylag egyszerűen beleegyeznek. Miután igent mondom, délután megérkezik a jegyem és a visszaigazolás a hotelből. Meglehetősen jó minőségű, általuk ötcsillagosnak hívott, (nálunk négynél többet nem kapna), tipikusan római, kicsit régimódi szálloda. A szkájpolás ideje szigorúan korlátozott, másnap reggel nyolc és fél kilenc között. Utána operál a Doktor úr. Lélekszakadva rohanok haza az iskolából, nehogy lekessem. Doki szigorú arccal fogad, irodája, mint egy miniszteré, fala oklevelekkel tapétázva. A beszélgetés alatt egyszer sem mosolyog. Ötvenes, ápolt úriember külseje van, kifogástalan világoskék ing, nyakkendővel, állig begombolva. Angolja még kifogástalanabb, Írországból nőtt fel, szinte ez az anyanyelve. Megnyugszom, ebbe a sótlan vénemberbe biztosan nem zúgok bele, a szexet meg majd túléltem valahogy, már két és fél hónapos lemaradásom van, bármi jó lenne, túl sokat nem nézek ki belőle, maximum egy kis reggeli merevedése lehet. Ez a pár nap meg gyorsan elszáll városnézéssel, vacsorázgatással. Majd felpakolok egy csomó szép képet Rómáról a fészbukra, a *Hármas számú* rendszeresen ellenőrzi a posztjaimat, és privátban fenyegetőzik, hogy azonnal szedjem le a szerinte túl sokat, mondjuk mély dekoltázst vagy lábakat mutató fényképet, ellenkező esetben töröl az ismerősei közül. Sosem

lehetek biztos, éppen ismerjük-e egymást. Aztán privát üzenetben küldök egy fotót a *Hármas számú*-nak, bikiniben medencepartron sütkezézőst, azzal a szöveggel, hogy mások nem kifogásokat keresnek, hanem valódi erőfeszítéseket tesznek, hogy együtt lehessünk. Akár ő is lehetne mellettem.

A tanulság a tutiéletmegmondó könyvek szerint:

*Néha a nyúl viszi a puskát,
és nem is rossz más bankkártyájával fizetni.*